

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Missionis Anglicanæ Societatis Iesv

More, Henry

Avdomari, 1660

Duaco Romam proficiscitur, & de vitæ genere deliberans in Societatem
admittitur. n. 6.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38320

1569.
Vide horū
indicem
apud Flo-
rimondum
Remondū.
p. 2. l. 2.
c. 14.

Et omnes, atque in omni genere literarum eruditi viri, qui & scriptis libris se, Patriam, Fidem illustrarunt, & plurimis exemplo præierunt ad labores in salutem perituræ alioquin Insulæ consecrandos: Neque enim abijciendam duxerant de eius Regni reuocanda sanitate spem, quod regnum nuperrimè sub *Maria* ad salubria consilia propensissimum perspexissent; *Alanus* in primis auctor fuit ut in vnum collatis Doctorum hominum studijs, ij qui in eo genere erant prouecti, editis de Religione quæstionibus Schisma conuellerent, tum atate atque scientiâ minores alios in eandem palæstram colligerent, informarent, animarent, non ad fidem eminè tantum iactis sanioris doctrinæ telis propugnandam, sed ut cominus etiam in arenam descenderent in Patriam reduces, vitâ & sanguine, si res ita ferret, ad auitos mores conseruandos ritu Apostolico decertaturi. *Duaci* primum in Flandria coaluere, sub annum sæculi quingentesimi sexagesimum sextum, eo ardore animi ut spem bonis non leuem facerent futurum, ut quæ femina in tam fertili lolo iacerentur, in vberem deinde messem excreferent: Hæreticis simul metum iniicerent, & acuerent furorem; videbant enim hi, frustra iam carceribus, exilio, facultatum deprædatione, calumnijs denique atque minis agi, ut Sacerdotum veterani eliminaretur, quando alijs atque alijs succrescentibus, noua seges emergeret, nouæque copix, quibus quidquid ardui atque difficilis ostentari posset in optatis erat: In spica hæc seges fuit, tum cum *Edmundus Campianus* Angliam fugiens, & in quo à tantorum fluctuum iactatione quiesceret portum circumspectans, hanc est primùm terram exosculatus, & pari gratulatione ab ijs quos dixi clarissimis viris est exceptus.

Duaco
Romam
proficisci-
tur.

De vitæ
genere de-
liberat.

VI. Istic præteritæ vitæ rationes dum per otium inspicit, duo præsertim Religiois mentis virum angebant vehementius: Alterum quod interlucenti toties veritati, seu inconsultæ ambitionis vmbra, seu pudorem iuuenilem, seu parium existimationem atque amorem præposterum obieciisset, neque se ipse sat promptè his laqueis expediens, neque ceteros apud quos aliquid fortasse potuisset commonefaciens. Alterum, quod victus auctoritate an humanitate *Chenæi*, infami caractere pollui sustinuisset. Illud (data ad *Chenæum* epistolâ quæ extat) expiari vtcunque existimauit, dum palam iam sublato si- pario, cum cui omnia se debere arbitrabatur, de capto à se consilio monens, omni ope hortatur, obtestaturque nè ad eos se allidi scopulos, penitusque cõfringi sinat, quos ni vitasset ipse, atque ad antiquæ fidei anchoram confugisset, funditus interijisset. Alterum, dum quibus lachrimis eluere posset, quærir, & precando dies noctesque coniungit, visus est monentem audire Deum, Romam peteret, in ea vrbe docendus quid porrò remedij ad tantam delendam maculam esset adhibiturus. Neque legnius Romæ post superatum pedibus longinquum iter, diuinum de se responsum per omnia piorum operu genera explorat; id studiose cauens, nè aut eligentem impetus animi incautum impellat, aut in re rectè demum constituta, constantia deserat. In vrbe orbis Theatro, quocunque se verteret, deesse non poterant omnium ordinū exem-
pla

pla virtutum, quæ in prono ad pietatem animo, & amorem facile parerent, 1569.
& venerationem. Siue autem cum caperet sanctissimi Nominis *Iesu* Appellatio, (quod nomen à nouis hæreticis indignis modis haberi cognoratur) siue eius ordinis ratio placeret magis, quæ non ad animatum lucra solum instituta erat (quarum ex sua quanta esset iactura in Anglia peruidebat) sed ad summi Pontificis obsequium promptior videri posset ex voto (cuius Pontificis auctoritatem nouo capite constituto Anglicanum Schisma pessundare conabarur) siue recens ordo & splendore operum, & animi ardore conspicuus oculos, vt sit, mentemque auidius intuentis raperet, eo præsertim tempore quo ad Generalem Præpositum in demortui *Borgia* locum subrogandum, ex omnibus Prouincijs primarij Patres conuenerant: siue denique alia qualibet occultior causa interius vrgeret, Societati *Iesu* vt se daret vehementius incitabatur. Neque difficulter impetrauit vt admitteretur is, in quo & hærescos odium, & candor animi, & cum non vulgari doctrina insignis coniuncta modestia relucebat; *Mercurianus* recenter ab Germaniæ totius cura ad vniuersæ Societatis regimen prouectus hac cum beauit forte, atque Prouinciali Austriæ *Laurentio Magio* commendatum, Brunam, ad Tyronum domicilium transfudit.

In Societatem admittitur.

VII. Interea dum *Campianus* per Sanctiores vitæ exercitationes virtutis firmæ robustæque, ponit fundamenta, præsidium aliud conseruandæ in Anglia fidei Deus optimus maximus instruere aggreditur. *Robertus Personius* in eadē Oxoniensi Academia Collegij Baliolensis locius, tantum ingenio, industriâ, vsu rerum profecerat, vt quemadmodum annis plerosque, ita dignitate & gratiâ cæteros antecederet, tantamque discipulorum, seu vt vocant pupillorum, manû post se traheret, quanta vix tribus cõtingere consuevit: quicquid verò in causa fidei aut cogitarent aut facerent alij, cum Catholicis sentire haud obscure præ se ferebat: *Virtus* autem cum raro se absque æmulis erigat, hos *Personius* eo nactus est potentiores, quo *Hæresis* ad nocendum inuidia præibat, inuidie *hæresis* seruebat. *Hæc* temporis optimatumque secunda, indignam rem esse aiebat, vt is qui palam de Religione aliter iudicaret, & loqueretur, quàm regni nunciura definerant, iuuentutem tam numerosam, tamque florentem, ac diuitem duceret, Papistarum, videlicet, nugamentis implicandam; *Inuidia* non n̄tminem à *Personio*, non admodum fortasse de Religione dissidentem stimulabat, vt quos *hæresis* subtraheret adolentes, hi suæ vnius curæ adiungerentur: Atque vt hic in aduerso agmine præeat, facile fert hæreticus æmulator: Abduxerat de nocte iuuenem (absente per festa natalitia *Personio*) ad Comædiam; Id quoniam in digressu fuerat seuerè adolescenti interdictum, suadet non impunè prætereundum à Tutore, cum is rediisset, subduceret itaque se reuertenti, non defuturos patronos qui essent nè quid incommodi pateretur, aduigilaturi. Dum igitur à *Personio* reduce repetitur iuuenis, dum hinc defenditur, inde non priuatim solum, sed & publicè coacto conuentu sociorum, Tutoris iure deposcitur, quoniam maximam Academiæ iam partem

Robertus Personius cur Oxonio discessit.

Prima occasio discensus.